ตอนที่ 1621 ข่าวของเพื่อนเก่า

เมื่อหานเซิ่นมาถึงสนามประลอง เขาก็ได้เห็นกู่ชิงเฉิงและลูกม้าสีแดงที่นั่น ดูเหมือนว่าพวกเธอเองก็เข้าร่วมการประลองศักดิ์สิทธิ์ด้วยเช่นกัน

ถ้าพวกเขาลงชื่อที่เมืองเงามืดเหมือนกัน ทั้ง 3 คนก็จะต้องต่อสู้กันเพื่อ ตัดสินว่าใครจะได้เข้าร่วมการประลองศักดิ์สิทธิ์

"พวกคุณก็มาลงชื่อด้วยอย่างนั้นหรอ?" หานเซิ่นไม่แน่ใจว่าจะสามารถ เอาชนะกู่ชิงเฉิงหรือลูกม้าสีแดงได้ไหม

แกนยืนของเขายังไม่ถึงระดับขั้นสุดยอด ดังนั้นมันยังไม่มากพอที่จะทำให้ เขาเป็นฝ่ายได้เปรียบ

"นายก็จะเข้าร่วมเหมือนกันหรอ?" กู่ชิงเฉิงหันมาถามหานเซิ่น

"ถ้าพวกคุณทั้งคู่ลงชื่อที่นี่ ผมก็คงต้องขอผ่าน" หานเซิ่นโบกมือปฏิเสธ และออกจากลานประลองไป

หานเซิ่นไม่ได้คิดที่จะไม่เข้าร่วมจริงๆ เขาแค่ไม่อยากลงชื่อที่เมืองเงามืด เท่านั้น เขาต้องหาเมืองอื่นเพื่อลงชื่อเข้าร่วมแทน

หานเซิ่นคิดอยู่สักพัก ก่อนจะตัดสินใจไปที่เมืองของหลิงเหมย เพราะยังไง ซะหลิงเหมยก็เคยเห็นเขาในโหมดราชาสปิริตขั้นสุดยอดแล้ว ดังนั้นถึงเขา จะลงชื่อที่เมืองอื่น หลิงเหมยก็จำเขาได้อยู่ดี ถ้าอย่างนั้นเขาก็ไปลงชื่อที่ เมืองของเธอซะเลย

โชคดีที่หลิงเหมยไร้เดียงสาและเชื่อหานเซิ่นไปซะทุกเรื่อง ดังนั้นมันจึงไม่ น่าจะมีปัญหาอะไร นอกจากนั้นด้วยความแข็งแกร่งของหานเซิ่นในตอนนี้ เขาก็ไม่ได้เกรงกลัว เรื่องที่ตัวตนจะถูกเปิดเผย แต่ทว่าด้วยการมีอยู่ขององค์กรก็อต เขาจึงไม่ อยากจะเปิดเผยตัวตนของตัวเองถ้ายังไม่ถึงคราวจำเป็นจริงๆ

โชคดีที่หลิงเหมยไม่ได้มีแผนจะเข้าร่วมการประลองศักดิ์สิทธิ์ และมอน สเตอร์ตัวอื่นของเธอก็ไม่มีเจตนาจะเข้าร่วมเช่นเดียวกันทำให้หานเซิ่น ได้รับอันดับหนึ่งของเมืองแห่งนั้นในทันที

มันยังต้องใช้เวลาอีกหนึ่งเดือน ก่อนที่ทุกๆเมืองจะหาตัวแทนของตัวเอง เพื่อเข้าร่วมการประลองศักดิ์สิทธิ์ หานเซิ่นจึงมีแผนที่จะฝึกศาสตร์ตง เสวียนเพื่อจะได้พัฒนาร่มปราการไปเป็นขั้นสุดยอด

แต่ทว่าหลังจากนั้นไม่กี่วัน หานเซิ่นก็ได้ยินข่าวจากหลิงเหมยว่าทางเมือง ศักดิ์สิทธิ์ส่งคนมาที่อันเดอร์เวิร์ล

"พวกเขามาทำอะไรกันที่อันเดอร์เวิร์ล?" หานเซิ่นถาม

หานเซิ่นยังมีความแค้นที่ยังไม่ได้ชำระกับเทพธิดา แต่เดิมเขามีแผนจะบุก ไปหาเธอ หลังจากที่แกนยืนพัฒนาไปเป็นระดับขั้นสุดยอดแล้ว แต่เขา ไม่ได้คาดคิดว่าทางเมืองศักดิ์สิทธิ์จะส่งคนมาที่อันเดอร์เวิร์ล

"ข้าได้ยินมาจากผู้อาวุโสว่าพวกเขาต้องการขอให้พวกเราช่วยเรื่องการเข้า ยึดครองโบราณสถานของพระเจ้า" หลิงเหมยพูด

"พวกเขามาขอให้ผู้อาวุโสของเธอโจมตีโบราณสถานของพระเจ้าอย่างนั้น หรอ? ฉันคิดว่าพวกเธอออกไปจากอันเดอร์เวิร์ลไม่ได้เพราะข้อตกลงร้อย ชนเผ่าซะอีก?" หานเซิ่นถาม

"แน่นอนว่าพวกเราออกไปจากที่นี่ได้ แต่ถ้าพวกเราตายข้างนอก พวกเราก็ จะไม่ได้รับการปกป้องจากข้อตกลงร้อยชนเผ่า นอกจากนั้นอาวุโสของ พวกเราเป็นคนที่ยิ่งใหญ่ เขาจะไปที่ไหนก็ได้ตามต้องการ ตราบใดที่เขา ไม่ได้บุกไปฆ่าคนของชนเผ่าอื่นๆ ก็จะไม่มีใครว่าอะไรเขา" หลิงเหมยพูด

"โบราณสถานของพระเจ้าที่ว่ามันอยู่ที่ใหน? ทำไมพวกเขาถึงต้องมาขอ ความช่วยเหลือจากเผ่าดาร์กสปิริตด้วย?" หานเซิ่นถาม

"อาวุโสบอกว่าในโบราณสถานของพระเจ้าแห่งนั้นจะมืดมิดอยู่ตลอดเวลา แม้แต่สปิริตจักรพรรดิก็ไม่สามารถมองเห็นอะไรในนั้นได้ แต่ชนเผ่าดาร์ กสปิริตของพวกเราจะได้เปรียบกว่าคนอื่น นั่นจึงเป็นเหตุผลที่พวกเขามา ขอความช่วยเหลือจากพวกเรา แต่ทว่าผู้อาวุโสได้ปฏิเสธพวกเขาไป เรียบร้อยแล้ว" หลิงเหมยพูด

เมื่อได้ยินสิ่งที่หลิงเหมยพูด หานเซิ่นก็รู้สึกสนใจขึ้นมา และหลังจากที่ พูดคุยกับหลิงเหมยอีกนิดหน่อย เขาก็เดินทางออกจากเมืองไป

ผู้อาวุโสของดาร์กสปีริตปฏิเสธคำขอของเมืองศักดิ์สิทธิ์ และตอนนี้คนของ เมืองศักดิ์สิทธิ์ก็เพิ่งจะเดินทางออกจากเมืองดาร์กสปีริตไป หานเซิ่นจึง อยากจะไล่ตามพวกเขาไป หานเซิ่นไม่แน่ใจว่าเทพธิดาจะอยู่ในกลุ่มของพวกเขาหรือไม่ แต่ถ้าอยู่ล่ะก็ เขาก็จะได้ล้างแค้นกับสิ่งที่เธอทำกับเขา

หลังจากที่เดินทางออกจากเมือง หานเซิ่นก็เข้าสู่โหมดราชาสปีริตขั้นสุด ยอดในทันที หลังจากนั้นเขาก็เริ่มตามรอยโมเลกุลที่มอนสเตอร์ของเมือง ศักดิ์สิทธิ์ทิ้งเอาไว้

แต่ทว่าหานเซิ่นไม่สามารถสัมผัสได้ถึงโมเลกุลของเทพธิดา และหลังจาก ที่ตามพวกเขาทัน หานเซิ่นก็ไม่เห็นเทพธิดาในกลุ่มของพวกเขา

หานเซิ่นเกิดลังเลเล็กน้อย เขาเป็นศัตรูกับเทพธิดาคนเดียวเท่านั้น เขา ไม่ได้มีความโกรธแค้นอะไรกับมอนสเตอร์ตัวอื่นจากเมืองศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น หานเซิ่นจึงไม่ต้องการฆ่าพวกเขา แต่ในตอนที่หานเซิ่นกำลังจะเดินทางกลับ เขาก็ได้ยินเสียงของมอนสเตอร์ ที่ดูเหมือนรูปปั้นพูดขึ้นมา "ในเมื่ออาวุโสของดาร์กสปิริตไม่ต้องการจะ ช่วยพวกเรา ข้าคิดว่าพวกเราคงจะต้องหันไปพึ่งจักรพรรดินีแห่งความมืด แทน"

หานเซิ่นหยุดชะงักและพยายามเงื่ยหูฟัง เมื่อได้ยินเชื่อของจักรพรรดินีแห่ง ความมืด

จักรพรรดินีแห่งความมืดเป็นแม่ของจักรพรรดินีดอกบัว ในตอนที่หานเซิ่น อัญเชิญเธอลงมายังก็อตแซงชัวรี่เขต 3 เธอก็ได้ช่วยเหลือหานเซิ่นไว้มาก

นอกจากนั้นหานเซิ่นยังสนิทสนมกับจักรพรรดินีดอกบัวเป็นอย่างดี ใน ตอนที่หานเซิ่นถูกอัญเชิญลงไปยังก็อตแซงชัวรี่เขต 3 จักรพรรดินีดอกบัว ได้วิวัฒนาการไปเป็นกึ่งเทพเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นเขาจึงไม่มีโอกาสได้พบ กับเธอ

หานเซิ่นไม่รู้ว่าจักรพรรดินีดอกบัวอยู่ที่ใหน ถึงพวกเขาทั้งคู่จะอยู่ในก็อต แซงชัวรี่เขต 4 เหมือนกัน แต่ที่นี่แห่งนี่ก็เป็นดินแดนอันกว้างใหญ่ทำให้ ยากที่เขาจะหาตัวของเธอเจอได้

มอนสเตอร์อีกตัวที่ดูเหมือนกับมังกรของชาวตะวันตกพูดขึ้นมา
"จักรพรรดินีแห่งความมืดปฏิเสธพวกเรามาหนหนึ่งแล้ว มันอาจจะเปล่า
ประโยชน์ ถ้าพวกเราไปหานางอีกครั้ง"

"ถ้านางกล้าปฏิเสธอีกครั้ง พวกเราก็จะโจมตีเมืองของนางและชิงสปี
ริตสโตนของนางมาซะเลย โบราณสถานของพระเจ้าแห่งนั้นสำคัญต่อ
เมืองศักดิ์สิทธิ์มากๆ ยังไงพวกเราก็ต้องทำภารกิจให้สำเร็จ" มอนสเตอร์ที่
ดูเหมือนกับรูปปั้นพูดอย่างเลือดเย็น

"ถ้าเกิดว่าจักรพรรดินีแห่งความมืดยอมที่จะระเบิดสปิริตสโตนของตัวเอง แทนที่จะช่วยเหลือพวกเราล่ะ?" มังกรยักษ์ถาม "ไม่จำเป็นต้องกังวลถึงเรื่องนั้น นางมีลูกสาวอยู่ไม่ใช่หรอ?" มอนสเตอร์ที่ ดูเหมือนกับรูปปั้นพูดอย่างเจ้าเล่ห์

"หวังว่าจะเป็นแบบนั้น ถ้านางฉลาดพอที่จะยอมช่วยเหลือพวกเรา แบบ นั้นพวกเราก็ไม่จำเป็นต้องทำเรื่องสกปรก" มังกรยักษ์พูด

หลังจากที่ได้ยินแบบนั้น หานเซิ่นก็ล้มเลิกความคิดที่จะเดินทางกลับ เขา ตามมอนสเตอร์ที่มาจากเมืองศักดิ์สิทธิ์พวกนั้นไป

มีความเป็นไปได้สูงที่ลูกสาวจะหมายถึงจักรพรรดินีดอกบัว แต่ถึงจะไม่ใช่ เขาก็จำเป็นต้องช่วยเหลือจักรพรรดินีแห่งความมืดอยู่ดี

หานเซิ่นติดตามมอนสเตอร์พวกนั้นไปในทิศตะวันตก เขาต้องยอมรับว่า เมืองศักดิ์สิทธิ์เป็นเมืองที่ยิ่งใหญ่จริงๆ มอนสเตอร์และสปิริตทุกตนที่เจอระหว่างทางต่างก็เคารพพวกมัน ไม่มี ใครกล้าที่จะมารบกวนพวกมัน พวกมันไม่เจอกับอุปสรรคใดๆเลย แม้แต่ เจ้าเมืองระดับขั้นสุดยอดก็ยังแสดงความเคารพต่อพวกมัน

'ไม่แปลกใจเลยที่มันเป็นหนึ่งในเมืองระดับสูงสุดของก็อตแซงชัวรี่เขต 4' หานเซิ่นคิด

พวกเขาเดินทางตรงไปเรื่อยๆโดยไม่ได้แวะที่ไหน หลังจากผ่านไป 4 วัน พวกเขาก็มาถึงเมืองแห่งหนึ่ง

หานเซิ่นมองเห็นธงที่มีคำว่า 'รัตติกาล' อยู่ในเมือง มันเป็นธงที่เขาเคยเห็น มาก่อน ดังนั้นเมืองแห่งนี้จะต้องเป็นเมืองของจักรพรรดินีแห่งความมืด อย่างแน่นอน

หานเซิ่นลังเลอยู่สักพัก ก่อนที่จะตัดสินใจตามกลุ่มของมอนสเตอร์จาก เมืองศักดิ์สิทธิ์เข้าไป เขาไม่มีเวลาไปบอกจักรพรรดินีแห่งความมืด ถึงสิ่งที่ กำลังจะเกิดขึ้น นอกจากนั้นเขาแค่รู้จักกับจักรพรรดินีแห่งความมืดและ จักรพรรดินีดอกบัวเท่านั้น คนอื่นๆในเมืองคงจะไม่เชื่อทุกอย่างที่เขาพูด ดังนั้นตอนนี้เขาจึงไม่มีเวลาพอที่จะไปเตือนจักรพรรดินีแห่งความมืดได้

ตอนที่ 1622 ดวลโล่

แต่ก่อนที่มอนสเตอร์จากเมืองศักดิ์สิทธิ์จะเดินทางเข้าไปในเมือง กลุ่มของ จักรพรรดินีแห่งความมืดก็เดินออกมาจากเมือง ซึ่งในกลุ่มนั้นมี จักรพรรดินีดอกบัวอยู่ด้วย เมื่อเห็นเธอ หานเซิ่นรู้สึกดีใจขึ้นมา

'พี่ดอกบัวนี่โชคดีจริงๆ เธอได้พบกับแม่หลังจากที่กลายเป็นกึ่งเทพแล้ว' หานเซิ่นคิด

"ทำไมพวกเจ้าถึงได้กลับมาที่เมืองของข้าอีก?"

จักรพรรดินีแห่งความมืดขมวดคิ้วและพูดกับมอนสเตอร์ที่ดูเหมือนกับรูป ปั้น ซึ่งมีชื่อว่าก็อตไลค์

ก็อตไลค์พูดกับจักรพรรดินีแห่งความมืดอย่างใจเย็น "พวกเรากลับมาด้วย เหตุผลเดียวกับครั้งก่อน ถ้าเจ้ายินยอมจะช่วยพวกเราในการสำรวจ โบราณสถานของพระเจ้า เจ้าจะเรียกร้องอะไรก็ได้ตามต้องการ" ก็อตไลค์พูดเหมือนกับว่ามันเป็นข้อเสนอที่ใจกว้างมากๆ แต่มันไม่ใช่แบบ นั้นเลยสักนิด ถึงแม้มันจะพูดว่าให้อีกฝ่ายขออะไรก็ได้ แต่จริงๆแล้วมัน บอกเป็นนัยๆว่าจักรพรรดินีแห่งความมืดไม่ควรจะขออะไรมากเกินไป เพราะพวกมันมาจากเมืองศักดิ์สิทธิ์

"ข้าอาจจะทำให้พวกเจ้าผิดหวัง ข้าไม่แข็งแกร่งพอที่จะช่วยเหลือพวกเจ้า ได้" จักรพรรดินีแห่งความมืดตอบกลับไปด้วยสีหน้าที่ไม่แสดงอารมณ์ใดๆ ออกมา

"จักรพรรดินี เจ้าควรจะคิดดูอีกที่ ถ้าเจ้ายอมช่วยเหลือพวกเรา มันก็จะ เป็นการผูกมิตรกับเมืองศักดิ์สิทธิ์ไปด้วย และในอนาคตถ้าเจ้าประสบ ปัญหา ทางเมืองศักดิ์สิทธิ์ก็จะต้องช่วยเหลือเจ้าอย่างแน่นอน?" ก็อตไลค์ พูด

"แล้วถ้าข้าไม่ช่วยพวกเจ้าล่ะ?" จักรพรรดินีแห่งความมืดดูเย็นชา

"ถ้าอย่างนั้นเจ้าก็ต้องเป็นศัตรูกับเมืองศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งข้าไม่คิดว่านั่นเป็น ทางเลือกที่ดีเลย" ก็อตไลค์พูดด้วยเสียงที่นุ่มนวล แต่ภายในเสียงของเขา เต็มไปด้วยการข่มขู่

"ช่างสมเป็นกลยุทธ์ของเมืองศักดิ์สิทธิ์อันทรงเกียรติจริงๆ ถ้าไม่เป็นมิตรก็ เป็นศัตรู" จักรพรรดินีแห่งความมืดพูด

"เจ้าจะตัดสินใจเลือกอะไรล่ะ?" ก็อตไลค์ถาม

จักรพรรดินีแห่งความมืดขมวดคิ้ว ถึงแม้เธอจะมีระดับเป็นถึงจักรพรรดินี เรียบร้อยแล้ว แต่เธอไม่ได้มีรากฐานที่แข็งแกร่ง เมืองของเธอจึงไม่ สามารถเทียบกับเมืองศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ในก็อตแซงชัวรี่เขต 4 มาเป็น เวลานานได้

ถึงภายในใจจักรพรรดินีแห่งความมืดจะรู้สึกโกรธอย่างมาก แต่ทว่าเธอก็ ยังคงต้องคิดถึงผลที่ตามมาอย่างจริงจัง ถึงเธอจะไม่กลัวตาย แต่ก็มีมอน สเตอร์และสปิริตจำนวนมากที่อาศัยอยู่ในเมืองของเธอ ซึ่งรวมถึง จักรพรรดินีดอกบัวที่เป็นลูกสาวของเธอด้วย ถ้าเมืองศักดิ์สิทธิ์จะโจมตี เมืองของเธอจริงๆ เธอก็ไม่มีพลังพอจะปกป้องพวกเขาได้

เมื่อเห็นว่าจักรพรรดินีแห่งความมืดไม่ได้พูดอะไรออกมา ก็อตไลค์จึงพูด ต่อ "จักรพรรดินี การมีมิตรมันดีกว่าการมีศัตรูถูกไหม? ถ้าเจ้ายอม ช่วยเหลือพวกเราในครั้งนี้ เมืองศักดิ์สิทธิ์จะเป็นมิตรกับเจ้าไปตลอดกาล มันเป็นประโยชน์ซึ่งกันและกันไม่ใช่หรอ?"

ทันใดนั้นก็มีเสียงดังขึ้นมา เสียงนั้นทำให้ทั้งทางเมืองแห่งความมืดและ เมืองศักดิ์สิทธิ์ต่างก็สับสน "มันไม่ใช่เรื่องดีที่จะผูกมิตรกับเมืองศักดิ์สิทธิ์" เมื่อพวกเขาหันไปตามเสียงนั้น พวกเขาก็เห็นมนุษย์คนหนึ่งกำลังเดินข้าม พื้นหญ้ามา หลังจากนั้นทั้งจักรพรรดินีดอกบัวและก็อตไลค์ก็เกือบจะ ตะโกนออกมาพร้อมๆกัน

แต่ทว่าคนหนึ่งนั้นตะโกนชื่อ "หานเซิ่น" ในขณะที่อีกคนตะโกนชื่อ "ดาบ นภา"

"ไม่ได้เจอกันนานเลยพี่สาวดอกบัว คุณยังสวยเหมือนเดิมไม่เปลี่ยน" หาน เซิ่นยิ้มให้กับจักรพรรดินีดอกบัว หลังจากนั้นเขาก็หันมาทักทาย จักรพรรดินีแห่งความมืด

"ไม่อยากเชื่อเลยว่าเจ้าจะเติบโตอย่างรวดเร็วขนาดนี้" จักรพรรดินีแห่ง ความมืดจดจำหานเซิ่นได้ เธอพบว่าตัวเองไม่สามารถสัมผัสได้ถึงพลัง ชีวิตของเขา ซึ่งนั่นทำให้ตัวตนของเขาดูแปลกประหลาดและลึกลับ "ดาบนภา นี่ไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรกับเจ้า ข้าหวังว่าเจ้าจะไม่เข้ามายุ่ง" ก็อต ไลค์หันมามองหานเซิ่น

ถ้าเป็นก่อนหน้านี้ ก็อตไลค์ไม่มีทางจะเหลือบมองหานเซิ่นแน่ แต่หลังจาก ที่หานเซิ่นบุกเดียวเข้าไปในเวหาและหนีรอดออกมาได้ ทุกคนก็ทึ่งกับ ความสามารถของเขา แม้แต่ก็อตไลค์ที่เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ กของเมืองศักดิ์สิทธิ์ก็ไม่กล้าจะประมาทหานเซิ่น

"จักรพรรดินีดอกบัวเป็นพี่สาวของฉัน ในขณะที่จักรพรรดินีแห่งความมืด เป็นแม่ของจักรพรรดินีดอกบัว ดังนั้นเธอก็เป็นเหมือนกับแม่ของฉันด้วย บอกฉันหน่อยสิว่านายยังคิดว่าเรื่องนี้ไม่เกี่ยวข้องอะไรกับฉันอีกไหม?" หานเซิ่นพูด

"ดาบนภา เจ้าคิดจะเป็นศัตรูกับเมืองศักดิ์สิทธิ์อย่างนั้นหรอ?"

สีหน้าของก็อตไลค์เปลี่ยนไป ด้วยชื่อเสียงของหานเซิ่น มันจึงทำให้ก็อต ไลค์เกิดลังเลเล็กน้อย

"ฉันควรจะเป็นฝ่ายถามนายมากกว่า เมืองศักดิ์สิทธิ์ต้องการจะเป็นศัตรู กับฉันอย่างนั้นหรอ?" หานเซิ่นถาม

ก็อตไลค์ดูลังเล เขาจ้องมองหานเซิ่นแต่ไม่ได้พูดอะไรออกมา

"ทำไมนายน้อยต้องมัวเสียเวลาพูดกับหมอนี่ด้วย? แค่กินมันก็หมดเรื่อง" มังกรยักษ์พูด

ก็อตไลค์ใบกมือเพื่อหยุดมังกรยักษ์เอาไว้ เขาจ้องไปที่หานเซิ่นและพูด

"ถ้าเจ้าต้องการจะเข้ามายุ่งจริงๆ งั้นเจ้ากับข้ามาตกลงกัน พวกเราต่อสู้กัน แบบตัวต่อตัว ถ้าเจ้าเป็นฝ่ายแพ้ เจ้าต้องไปจากที่นี่ในทันที และเจ้าต้อง สัญญาว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับธุระของเมืองศักดิ์สิทธิ์อีก"

"และถ้าฉันเป็นฝ่ายชนะล่ะ?" หานเติ่นถาม

"ถ้าเจ้าเป็นฝ่ายชนะ พวกข้าก็จะไปจากที่นี่และไม่มาเหยียบเมืองแห่ง ความมืดอีก" ก็อตไลค์พูด

"ถ้างั้นก็ตกลง" การจะฆ่าพวกเขาไม่ใช่เรื่องยากสำหรับหานเซิ่น แต่การ ทำแบบนั้นจะนำปัญหามาสู่จักรพรรดินีแห่งความมืดและจักรพรรดินี ดอกบัว

ก็อตไลค์ไม่ได้พูดอะไรอีก เขาเรียกโล่อันหนึ่งออกมา จากนั้นเขาก็พูด
ขึ้นมา "ข้าได้ยินมาว่าเจ้ามีโล่ที่น่าสะพรึงกลัวอยู่อันหนึ่ง ดูสิว่าโล่ของใคร
จะเหนือกว่ากัน พวกเราจะไม่หลบการโจมตีของคู่ต่อสู้ และโจมตีด้วยโล่

เท่านั้น ฝ่ายไหนทำลายโล่ของอีกฝ่ายได้ก่อนเป็นฝ่ายชนะ ฟังดูเป็น ยังไง?"

ที่ก็อตไลค์พูดออกมาแบบนั้นก็เพราะมันเกรงกลัวหานเซิ่น ยังไงซะหาน เซิ่นก็ต่อสู้กับเจ้าเมืองเวหาและรอดชีวิตออกมาได้ ถึงแม้เขาจะไม่รู้ถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่เขาก็ไม่ต้องการจะเสี่ยงอยู่ดี

"เอางั้นก็ได้" หานเซิ่นไม่ได้ลังเลเลยสักนิด หลังจากนั้นเขาก็เรียกโล่แขน ออกมา

เมื่อก็อตไลค์ได้ยินว่าหานเซิ่นยอมตกลงกับข้อเสนอของเขา มันก็ดูดีใจ ขึ้นมา

ก็อตไลค์เป็นมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์ก และโล่ที่มันถืออยู่ก็คือแกน ยีนของมัน ในด้านพลังป้องกัน ก็อตไลค์มั่นใจว่าโล่ของมันสามารถติด อันดับ 1 ใน 3 แกนยีนขั้นสุดยอดได้ โล่ของมันมีชื่อว่าโล่นิรันดร์กาล มันผ่านการต่อสู้มานักต่อนัก แม้แต่สปิริต จักรพรรดิก็ไม่สามารถทำลายโล่นิรันดร์กาลได้

ก็อตไลค์ดีใจที่หานเซิ่นยอมรับข้อเสนอของมันอย่างง่ายดาย มันมั่นใจว่า ตัวเองจะต้องเป็นฝ่ายชนะอย่างแน่นอน

จักรพรรดินีแห่งความมืดนั้นคุ้นเคยกับก็อตไลค์เป็นอย่างดี หลังจากที่ได้ ยินข้อเสนอระหว่างพวกเขา เธอก็พูดเตือนหานเซิ่น

"หานเซิ่น โล่ของเขามีชื่อว่าโล่นิรันดร์กาล มันอยู่อันดับที่ 28 ในตารางจัด อันดับแกนยืนขั้นสุดยอด แต่ถ้าเป็นในด้านพลังป้องกัน มันจะต้องติด อันดับ 1 ใน 3 อย่างแน่นอน เจ้าจะต้องระวังตัวให้ดี"

ตอนที่ 1623 เกิดอะไรขึ้น ?

"ดาบนภา ถ้าเจ้ารู้สึกเสียใจที่รับข้อเสนอล่ะก็ พวกเราไม่จำเป็นต้องทำ แบบนี้ก็ได้นะ" ก็อตไลค์พูดด้วยโทนเสียงที่เย้ยหยันพร้อมกับยิ้มออกมา

"ไม่จำเป็น พวกเรามาเริ่มกันเลย" หานเซิ่นพูด

"ไม่แปลกใจเลยที่เจ้าคือดาบนภา เจ้ามีความมั่นใจในตัวเองมาก เหลือเกิน" ก็อตไลค์เอยชมหานเซิ่น หลังจากนั้นมันก็ถือโล่นิรันดร์กาลและ วิ่งตรงเข้าไปหาหานเซิ่น

แสงสีขาวหลั่งไหลออกมาจากโล่และพุ่งเข้าไปใส่หานเซิ่นราวกับดาวหาง แสงบนโล่ของมันสว่างขึ้นเรื่อยๆและมิติตรงหน้าโล่ก็เริ่มจะบิดเบือนขึ้นมา หานเซิ่นมองก็อตไลค์และโล่นิรันดร์กาลอย่างสงบนิ่ง ระดับความ
แข็งแกร่งทางร่างกายของเขาถึงระดับสูงสุดของก็อตแซงชัวรี่เขต 4
เรียบร้อยแล้ว ตอนนี้เขาไม่ได้อ่อนแอไปกว่ามอนสเตอร์ขั้นสุดยอดหรือ
สปิริตราชัน แม้แต่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดเบอร์เซิร์กก็ไม่สามารถทำให้หาน
เซิ่นหวาดกลัวได้

หานเซิ่นยกแขนขึ้นและขยายขนาดโล่ให้สูงเท่ากับตัวของเขาพร้อมกับตั้ง มันไว้ข้างหน้า

โล่นิรันดร์กาลชนเข้ากับโล่ของหานเซิ่นทำให้เกิดเป็นแรงสั่นสะเทือนที่ รุนแรงจนมิติรอบๆตัวพวกเขาเริ่มบิดเบี้ยว

"ท่านแม่คิดว่าหานเซิ่นจะชนะใหม?" จักรพรรดินีดอกบัวรู้สึกกังวล หาน เซิ่นนั้นวิวัฒนาการขึ้นมายังก็อตแซงชัวรี่เขต 4 ก่อนหน้าเธอไม่กี่ปี ดังนั้น เธอจึงไม่แน่ใจว่าเขาจะสามารถรับมือกับพลังแบบนั้นได้

ก่อนที่จักรพรรดินีแห่งความมืดจะตอบคำถามนั้น เธอก็ได้ยินเสียงการ ปะทะกันของโลหะ โล่นิรันดร์กาลชนเข้ากับโล่ของหานซิ่น แต่ไม่เพียงแค่ โล่ของเขาจะไม่ได้รับความเสียหายใดๆ ตัวของหานเซิ่นก็ไม่ได้ขยับแม้แต่ น้อย ฝ่ายที่กระเด็นออกไปกลับเป็นก็อตไลค์แทน ก็อตไลค์ถอยออกไป หลายก้าวก่อนที่จะทรงตัวได้ ขณะที่สีหน้าของมันเต็มไปด้วยความช็อค

"เจ้าคู่ควรกับชื่อเสียงที่ได้รับจริงๆ ดาบนภา!" ก็อตไลค์ตะโกนออกมา ขณะที่แสงบนโล่ของมันก็สว่างขึ้นเรื่อยๆ หลังจากนั้นมันก็พุ่งเข้าไปหา หานเซิ่นอีกครั้ง

โล่นิรันดร์กาลชนกับโล่ของหานเซิ่นซ้ำแล้วซ้ำเล่า แต่มันก็เป็นฝ่ายที่เด้ง กลับไปทุกครั้ง มันไม่สามารถทำให้หานเซิ่นขยับได้แม้แต่น้อย

"ไม่อยากเชื่อเลยว่าหานเซิ่นจะแข็งแกร่งถึงขนาดนี้แล้ว" จักรพรรดินี ดอกบัวมองการต่อสู่ด้วยดวงตาที่เป็นประกาย จักรพรรดินีแห่งความมืดเองก็ประหลาดใจเช่นกัน "ข้าเองก็เคยได้ยิน เกี่ยวกับดาบนภามาเช่นกัน แต่ข้าไม่อยากจะเชื่อเลยว่าคนๆนั้นจะเป็นเขา แต่ดูเหมือนว่าข่าวลือเกี่ยวกับเขาจะเป็นความจริง พลังของเขาน่า ประทับใจมาก ข้าไม่เคยคาดคิดเลยว่าเขาจะแข็งแกร่งถึงขนาดนี้ หลังจาก ที่กลายมาเป็นกึ่งเทพได้เพียงแค่หนึ่งทศวรรษ"

จักรพรรดินีแห่งความมืดและคนอื่นๆนั้นไม่ได้รู้ว่าหานเซิ่นหายตัวไปจาก ก็อตแซงชัวรี่เกือบสิบปี

หานเซิ่นยังคงยืนอยู่นิ่งๆ ขณะที่โล่แขนของเขาถูกชนซ้ำไปซ้ำมา ถึงแม้โล่ ของเขาจะไม่ได้รับความเสียหายอะไร แต่มันก็ทำความเสียหายให้กับโล่นิ รันดร์กาลของก็อตไลค์ไม่ได้เช่นกัน

'ดูเหมือนว่าพลังการสะท้อนของโล่จะมีพลังไม่มากพอที่จะทำลายโล่นิ รันดร์กาลได้' หานเซิ่นมองไปที่คู่ต่อสู้ แต่สีหน้าของเขายังคงนิ่งเฉย อีกฝ่ายนั้นเตรียมตัว มาดีจริงๆที่เลือกการประลองแบบนี้

เมื่อเห็นว่าการโจมตีของก็อตไลค์ไม่สามารถทำอะไรหานเซิ่นได้ มอน สเตอร์จากเมืองศักดิ์สิทธิ์ก็ดูกังวลขึ้นมา

พวกเขารู้ดีว่าโล่ของก็อตไลค์นั้นแข็งแกร่งขนาดไหน แต่ไม่ว่าโล่นิรันดร์ กาลจะกระแทกใส่โล่ของอีกฝ่ายสักกี่ครั้ง โล่ของหานเซิ่นก็ไม่ได้รับความ เสียหายอะไรเลย นั่นหมายความว่าโล่ของหานเซิ่นเองก็แข็งแกร่งไม่ต่าง ไปจากโล่นิรันดร์กาล

"นายโจมตีจนพอใจแล้วหรือยัง?" หานเซิ่นถามขณะที่มองไปที่ก็อตไลค์

"ข้าไม่เคยห้ามไม่ให้เจ้าโจมตี เจ้าจะโจมตีข้าเมื่อไหร่ก็ได้ตามที่เจ้า ต้องการ" ก็อตไลค์ประหลาดใจกับความแข็งแกร่งของโล่หานเซิ่น แต่ถึง อย่างนั้นมันก็ไม่ได้กังวลอะไร

ถึงมันจะไม่สามารถทำลายโล่ของหานเซิ่นได้ แต่มันก็ยังคงมั่นใจในโล่นิ รันดร์กาลของตัวเอง มันมั่นใจว่าหานเซิ่นจะไม่สามารถทำความเสียหาย ให้กับโล่ของมันได้ และผลจะจบด้วยการเสมอ

หานเซิ่นยิ้มพร้อมกับเรียกวัตถุบางอย่างมาไว้ในมือ

ทันใดนั้นก็อตไลค์ก็ดูกังวลขึ้นมาอย่างกะทันหัน เพราะยังไงซะชื่อเสียง ของดาบนภาก็โด่งดังมาก ถึงแม้มันจะมีโล่นิรันดร์กาลที่ไร้เทียมทานอยู่ แต่มันก็ยังอดไม่ได้ที่จะรู้สึกกังวลขึ้นมา

มันมองไปที่มือของหานเซิ่นและเห็นว่าหานเซิ่นกำลังถือวัตถุที่ดูเหมือนกับ ไข่ แต่ถึงจะอย่างนั้นก็อตไลค์ก็ไม่กล้าที่จะประมาท มันรวบรวมพลังทั้งหมด ไปที่โล่นิรันดร์กาล หลังจากนั้นโล่นิรันดร์กาลก็เริ่มส่องแสงสว่างออกมา ราวกับวัตถุศักดิ์สิทธิ์

หานเซิ่นง้างแขนไปด้านหลัง หลังจากนั้นเขาก็ขว้างแกนคริสตัลออกไปราว กับเป็นลูกเบสบอล

แกนคริสตัลพุ่งออกไปราวกับสายฟ้าและชนเข้ากับโล่นิรันดร์กาล

ก็อตไลค์ตะโกนออกมา ขณะที่พลังทั้งหมดของมันก็ระเบิดออกมาเช่นกัน และไปอัดแน่นกันอยู่ในโล่นิรันดร์กาล ซึ่งทำให้โล่ของมันแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

ทุกคนจ้องไปที่โล่นิรันดร์กาลอย่างตั้งอกตั้งใจ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปนั้นก็ทำ ให้ลูกตาของพวกเขาแทบจะหลุดออกมาจากเบ้า แกนคริสตัลชนเข้ากับโล่นิรันดร์กาลอย่างรุนแรง และแตกกระจายเป็น ชิ้นๆราวกับถ้วยน้ำชา

ทุกคนตกตะลึงกับสิ่งที่เห็น ในตอนแรกพวกเขาคิดว่าสิ่งที่หานเซิ่นขว้าง
ออกไปนั้นจะต้องเป็นอะไรที่ทรงพลังมากๆ ไม่มีใครคาดคิดว่ามันจะแตก
เป็นชิ้นๆซะเองแบบนี้

แต่ทว่าหลังจากที่แกนคริสตัลแตกเป็นชิ้นๆ ก็มีโครงกระดูกขนาดเล็กปืน ออกมาจากไข่และชกหมัดเข้าใส่โล่นิรันดร์กาล

ก็อตไลค์รู้สึกหวาดกลัวอีกครั้ง เพราะมันไม่รู้ว่าโครงกระดูกนั้นคืออะไร มัน รวบรวมพลังไว้ที่โล่นิรันดร์กาลอีกครั้งเพื่อป้องกันหมัดที่เข้ามา

แต่สิ่งที่ทำให้ก็อตไลค์สับสนก็คือหมัดของโครงกระดูกหยกไม่ได้มีพลัง ทำลายล้างอะไร ในตอนที่หมัดถูกชนเข้ากับโล่นิรันดร์กาลมันแทบจะไม่มี เสียงดังขึ้นมาด้วยซ้ำ ก็อตไลค์ไม่ได้รู้สึกถึงแรงสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นเลยสัก นิด หลังจากนั้นโครงกระดูกหยกก็ลอยกลับไปที่มือของหานเซิ่น

"ข้าคิดว่ามันจะเป็นอะไรที่รุนแรงซะอีก นี่เขาแค่ขู่หรอเนี่ย" มังกรยักษ์พูด ขึ้นมา

ทุกคนคิดเหมือนกับมังกรยักษ์ พวกเขาคิดว่าหานเซิ่นแค่ขู่เท่านั้น เนื่องจากการใจมตีนั้นทำอะไรไม่ได้เลย

"ไม่เห็นต้องแปลกใจอะไร เพราะยังไงซะนั่นก็คือโล่นิรันดร์กาล ถึงโล่ของ ดาบนภาจะสุดยอดมากแค่ไหน แต่เขาก็ทำความเสียหายให้กับโล่นิรันดร์ กาลไม่ได้อยู่ดี" มอนสเตอร์อีกตัวยิ้มและพูดออกมา

แต่ทว่าทันใดนั้นสีหน้าของก็อตไลค์ก็เปลี่ยนไป มันส่งเสียงร้องออกมา ด้วยความตกใจ ทุกคนหันไปมองเขาและโล่นิรันดร์กาล

สีของหยกกำลังแพร่กระจายไปบนผิวของโล่นิรันดร์กาล หลังจากผ่านไป ไม่นาน มันก็ปกคลุมทั้งโล่นิรันดร์กาลจนกลายเป็นเหมือนกับ ประติมากรรมที่ทำมาจากหยก

มอนสเตอร์จากเมืองศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดต่างก็อึ้งไป พวกมันไม่รู้ว่าความ เปลี่ยนแปลงนี้ถือเป็นเรื่องดีหรือร้ายกันแน่ ทุกคนจากเมืองแห่งความมืดก็ มองโล่นิรันดร์กาลด้วยความสงสัยเช่นเดียว

แต่สำหรับก็อตไลค์ ตอนนี้ดวงตาของเขาเต็มไปด้วยความหวาดกลัว

ตอนที่ 1624 คู่ต่อสู้รอบแรก

ก็อตไลค์พบว่าโล่นิรันดร์กาลดูเหมือนจะถูกปิดผนึกเอาไว้ทำให้มันไม่ สามารถควบคุมและใส่พลังเข้าไปในโล่นั้นได้อีกแล้ว

หานเซิ่นมองไปยังโล่ที่ครั้งหนึ่งเคยถูกเรียกว่าไร้เทียมทาน แต่ตอนนี้ถูก เปลี่ยนให้กลายเป็นหยก หลังจากนั้นเขาก็ชกใส่มันทำให้โล่นิรันดร์กาล แตกสลายไป

เศษของหยกกระจัดกระจายไปในอากาศ ขณะที่ทุกคนจ้องมองสิ่งที่ เกิดขึ้นด้วยสายตาที่ตกตะลึง แม้แต่ก็อตไลค์ก็ไม่อยากจะเชื่อในสิ่งที่เห็น

"ตอนนี้พวกนายก็ไปจากที่นี่ได้แล้ว" หานเซิ่นพูด

ถึงแม้แกนคริสตัลจะเป็นแค่แกนยีนระดับอัญมณี แต่มันก็สามารถจัดการ กับแกนยีนระดับขั้นสุดยอดได้อย่างง่ายดาย มันทรงพลังและคู่ควรกับการ ที่ได้อันดับสูงสุดในตารางจัดอันดับแกนยีนจริงๆ

"ไปกันเถอะ" ก็อตไลค์มองหานเซิ่นเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนที่จะพาพรรคพวก ของมันจากไป

"หานเซิ่น ขอบคุณเจ้ามากที่ช่วยเมืองของพวกเราเอาไว้" จักรพรรดินี ดอกบัวเข้ามาพูดกับหานเซิ่น

"เรื่องแค่นี้เอง อย่าได้ใส่ใจเลย แถมฉันก็ไม่ค่อยลงลอยกับเมืองศักดิ์สิทธิ์ อยู่แล้ว" หานเซิ่นยิ้ม

จักรพรรดินีแห่งความมืดและจักรพรรดินีดอกบัวต้อนรับหานเซิ่นอย่าง อบอุ่น หานเซิ่นไม่ได้มีเรื่องเร่งด่วนอะไรที่ต้องไปทำ ดังนั้นเขาจึงอยู่ที่เมือง แห่งความมืดไปอีก 2-3 วัน จักรพรรดินีแห่งความมืดนั้นมีอิทธิพลในพื้นที่แถบนี้ ตอนนี้เธอถึงระดับ จักรพรรดิเรียบร้อยแล้ว แต่เนื่องจากเธอไม่ได้มีรากฐานที่แข็งแกร่ง ดังนั้น เธอจึงไม่ได้มีสิ่งมีชีวิตที่แข็งแกร่งใต้บังคับบัญชามากนัก เธอมีแค่สปิริต ราชัน 1 ตนและมอนสเตอร์ขั้นสุดยอดอีก 1 ตัวเท่านั้น

ส่วนจักรพรรดินีดอกบัวยังมีแค่แกนยืนระดับอัญมณี เธอยังไม่ถึงระดับ จักรพรรดิเหมือนกับแม่ของเธอ

"ฉันเกือบลืมไปนะแล้วว่าการได้อยู่ในเมืองที่ใหญ่โตแบบนี้มันสบายขนาด นั้น" หานเซิ่นพูดขณะที่เดินคู่กับจักรพรรดินีดอกบัว

"เจ้าจะอยู่ที่นี่นานแค่ใหนก็ได้ คิดซะว่ามันเป็นบ้านของเจ้าก็ได้" จักรพรรดินีดอกบัวยิ้ม

"ถ้าอย่างนั้นฉันจะมาที่นี่บ่อยๆ" หานเซิ่นพูด

"นั่นคือสิ่งที่ข้าต้องการ" จักรพรรดินีดอกบัวนั่งลงบนก้อนหินข้างๆบ่อน้ำ และพูด "ข้ารู้ว่าเจ้าจะต้องประสบความสำเร็จ แต่ข้าไม่ได้คาดคิดว่าเจ้า จะทำอย่างนั้นได้ในเวลาอันสั้นแบบนี้ ในตอนที่ข้าได้ยินเกี่ยวกับดาบนภา ข้าไม่อยากจะเชื่อเลยว่านั่นจะเป็นเจ้า"

"พี่ดอกบัวก็พูดเวอร์เกินไป" หานเซิ่นยิ้ม

จักรพรรดินีดอกบัวส่ายหัว "ข้าไม่ได้พูดเพื่อเอาใจเจ้าหรืออะไรทั้งนั้น ข้า ประหลาดใจจริงๆ และข้าก็รู้สึกขอบคุณเจ้าด้วยเช่นกัน ถ้าไม่มีเจ้า แม่ ของข้าก็คงจะต้องเสี่ยงเข้าไปในสถานที่ที่อันตรายอย่างโบราณสถานของ พระเจ้า ถึงท่านแม่จะเป็นจักรพรรดินีและเป็นสิ่งมีชีวิตระดับสูงของก็อต แซงชัวรี่เขต 4 แต่ข้าก็ไม่มั่นใจว่าท่านแม่จะปลอดภัยกลับมา โชคดีจริงๆที่ เจ้าช่วยท่านแม่เอาไว้" หานเซิ่นนั่งลงข้างๆจักรพรรดินีดอกบัว เขาเห็นด้วยกับสิ่งที่จักรพรรดินี
ดอกบัวพูด เขาเคยเข้าในโบราณสถานของพระเจ้ามาก่อน เขารู้ดีว่ามัน
เป็นสถานที่ที่อันตรายขนาดไหน รูปปั้นหินไร้หัวและสิ่งมีชีวิตในชุดเกราะสี
ดำนั้นต่างก็ทรงพลังอย่างมาก แม้แต่ในตอนนี้หานเซิ่นก็ไม่มั่นใจว่าจะ
เอาชนะพวกเขาทั้งคู่ได้

"มันเป็นเรื่องดีมากที่มีเจ้าอยู่ที่นี่ด้วย" จักรพรรดินีดอกบัวยื่นมือออกไป สัมผัสกับเส้นผมของหานเซิ่น

ถ้าเป็นคนอื่นทำอย่างนั้นหานเซิ่นคงจะขัดขืน แต่จักรพรรดินีดอกบัวเป็น เหมือนกับพี่สาวของเขา

"ถ้าพี่ดอกบัวมีเวลาก็ควรมาเยี่ยมที่เมืองของฉันบ้าง ถึงแม้มันจะไม่ได้ ใหญ่โตอย่างเมืองแห่งความมืด แต่ฉันเชื่อว่าพี่จะต้องชอบที่นั่นแน่ๆ" หาน เซิ่นพูด "ข้าจะต้องไปแน่นอน แต่ในตอนนี้ข้ายังคงอยู่ในช่วงเวลาที่สำคัญต่อการ พัฒนาแกนยีนทำให้ข้ายังออกไปจากเมืองแห่งความมืดไม่ได้" จักรพรรดินี ดอกบัวพูด

หานเซิ่นกับจักรพรรดินีดอกบัวพูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต และ ประสบการณ์ของจักรพรรดินีดอกบัว หลังจากที่เธอขึ้นมายังก็อตแซงชัวรื่ เขต 4

หานเซิ่นคิดว่าจักรพรรดินีดอกบัวนั้นโชคดีมากๆ แต่ถึงอย่างนั้นเธอก็ยัง ผ่านอันตรายมามากมาย และเธอก็เกือบเสียชีวิตหลายต่อหลายครั้ง ก่อนที่เธอจะพบสถานที่ปลอดภัยในก็อตแซงชัวรี่เขต 4 แห่งนี้

เธอได้พบกับจักรพรรดินีแห่งความมืด ในเวลา 2 ปีหลังจากที่เธอขึ้นมายัง ก็อตแซงชัวรี่เขต 4 "ข้าไม่อยากเชื่อว่าเจ้าจะแข็งแกร่งขนาดนี้โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจาก ใคร เจ้าทำแบบนั้นได้ยังไง?" จักรพรรดินีดอกบัวอดไม่ได้ที่จะถามออกมา

หลังจากที่อาศัยอยู่ในเมืองแห่งความมืดหลายวัน หานเซิ่นก็บอกลา จักรพรรดินีดอกบัวและกลับไปที่อันเดอร์เวิร์ล

การประลองศักดิ์สิทธิ์นั้นใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นหานเซิ่นจึงจำเป็นต้อง กลับไปเตรียมตัว

ไม่เหมือนกับการประลองในหอแกนยืน การประลองศักดิ์สิทธิ์นั้นสามารถ ใช้ได้ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นแกนยืน วิญญาณอสูรหรือความสามารถไหนๆก็ ตาม

หานเซิ่นใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับฝึกศาสตร์ตงเสวียน แต่โชคร้ายที่เขายังไม่ สามารถพัฒนาร่มปราการไปเป็นระดับขั้นสุดยอดได้ "ดูสิว่าใครกันที่เป็นคู่ต่อสู้คนแรกของฉัน" หานเซิ่นมองหาชื่อของตัวเอง เนื่องจากคนที่เข้าร่วมการประลองศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องเป็นอันดับหนึ่งใน เมืองของตัวเอง ดังนั้นหานเซิ่นจึงไม่คิดที่จะประมาทคู่ต่อสู้

ไม่นานหานเซิ่นก็มองเห็นชื่อ 'ดอลลาร์' ในรายชื่อผู้เข้าร่วมการประลอง แต่เมื่อเขามองไปที่คู่ต่อสู้ เขาก็สะดุ้งขึ้นมา

เขาเห็นชื่อ 'หกวิถี' ในด้านตรงข้ามกับชื่อของเขา คู่ต่อสู้คนแรกของเขาก็
คือจักรพรรดิหกวิถีผู้โด่งดัง หานเซิ่นรู้สึกปวดหัวขึ้นมาทันที ถึงแม้มันจะไม่
มีคู่ต่อสู้ที่อ่อนแอในการประลองศักดิ์สิทธิ์ แต่การที่ต้องเจอกับหกวิถีใน
การต่อสู้ครั้งแรกนั้นเป็นอะไรที่โชคร้ายมากๆ

มันมักจะมีเมืองเล็กๆที่เข้าร่วมการประลองด้วยเสมอ ดังนั้นมันควรจะมี มอนสเตอร์เลือดศักดิ์สิทธิ์และสปิริตราชวงศ์เข้าร่วมการแข่งขันด้วย การที่ ต้องเจอหกวิถีจึงเหมือนกับการถูกล็อตเตอรี่ที่แย่ที่สุด "เราคงอยู่กับเจ้าแกะและหวังอวี่ฮังเป็นเวลานานเกินไป" หานเซิ่นไม่อยาก เชื่อว่าตัวเองจะโชคร้ายขนาดนี้

หานเซิ่นไม่ใช่คนเดียวที่ประหลาดใจในการจับคู่นั้น คนอื่นๆในก็อตแซงชั่ว รื่เขต 4 เองก็เช่นกัน เมื่อพวกเขาได้เห็นว่าดอลลาร์กับหกวิถีประลองกันใน รอบแรก พวกเขาก็รู้สึกตื่นเต้นขึ้นมา

"ไม่มีทาง หกวิถีกับดอลลาร์ต้องต่อสู้กันในรอบแรกหรอเนี่ย มันจะต้อง เป็นการต่อสู้ที่สุดยอดแน่ๆ"

"เจ้าคิดว่าใครจะเป็นฝ่ายชนะ?"

"ยังต้องถามอีกหรอ? หกวิถีอยู่แล้ว หกวิถีเป็นสปิริตระดับสูง และเขาก็ได้ อันดับ 2 ในการประลองศักดิ์สิทธิ์ครั้งก่อน ถึงดอลลาร์จะแข็งแกร่งมากๆ แต่เขาก็ยังเทียบกับหกวิถีไม่ได้"

"เจ้าพูดถูก แต่ถึงยังไงมันก็ถือว่าเป็นเรื่องดีสำหรับพวกเรา ไม่ว่าฝ่ายไหน จะเป็นผู้ชนะ มันก็ถือว่าคู่แข่งขันที่แข็งแกร่งคนหนึ่งถูกกำจัดออกไป"

"ข้าจะตั้งตารอดูการประลองของพวกเขา ข้าอยากจะรู้ว่าดอลลาร์นั้น แข็งแกร่งถึงขนาดไหน ในตอนที่เขาจัดการหมาป่าแห่งการทำลายล้างนั้น ทุกอย่างมันเกิดขึ้นเร็วมากทำให้ข้าบอกถึงพลังที่แท้จริงของเขาไม่ได้"

ตอนที่ 1625 ชูร่าหยก

โดยปกติแล้วมนุษย์จะไม่ได้สนใจการประลองศักดิ์สิทธิ์ในก็อตแซงชัวรื่ เขต 4 เท่าใหร่นัก อย่างมากพวกเขาก็แค่มาดูมอนสเตอร์และสปิริตที่ แข็งแกร่งต่อสู้กัน

แต่ทว่าเมื่อดอลลาร์ปรากฏบนรายชื่อผู้เข้าแข่งขัน มนุษย์หลายๆคนนั้นก็ เริ่มสนใจขึ้นมา

"ดอลลาร์เข้าร่วมด้วยหรอเนี่ย! ฉันต้องไปดูการประลองซะแล้ว"

"ดอลลาร์!" เซินเทียนจื่อดูไม่ค่อยพอใจเมื่อเห็นชื่อของดอลลาร์

"ฉันได้ยินว่าดอลลาร์ฆ่ามอนสเตอร์ที่น่าสะพรึงกลัวอย่างหมาป่าแห่งการ ทำลายล้างได้ บางทีเขาอาจจะชนะก็ได้" "ฉันไม่คิดว่ามันจะง่ายขนาดนั้นหรอก ถึงดอลลาร์จะแข็งแกร่ง แต่เขาก็ยัง เทียบไม่ได้กับสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในก็อตแซงชัวรี่มาหลายล้านปี ความ ต่างระหว่างประสบการณ์ของพวกเขามีมากเกินไป"

"มีอะไรต้องกังวล? เขาคือดอลลาร์นะ ฉันเชื่อว่าเขาจะสร้างปาฏิหาริย์ได้"

เมื่อหานเซิ่นกลับเข้าไปที่สหพันธ์ดวงดาว ถังเตียงลิ่วก็ดึงเขาเข้าไปในห้อง ประชุมโฮโลแกรม

หานเซิ่นเห็นถังเตียงลิ่ว หวังอวี่ฮัง หวงฟูจิง หลินเฟิงและจิงจี้อู่อยู่ที่นั่น

"หานเซิ่น นายคิดว่าดอลลาร์ที่เข้าร่วมการประลองนี้จะเป็นดอลลาร์คน เดียวกับที่ฆ่าหมาป่าแห่งการทำลายล้างใหม?" ถังเตียงลิ่วถามหานเซิ่น หลังจากที่เขาเข้าไปในห้องประชุม "คงจะเป็นอย่างนั้น ฉันไม่เคยได้ยินว่ามีคนอื่นใช้ชื่อนั้น" หานเซิ่นยักไหล่

"ถ้านั่นเป็นดอลลาร์จริงๆ นายคิดว่าเขาจะเอาชนะหกวิถีได้ไหม?" ถังเตียง ลิ่วถามอีกครั้ง

"ฉันจะไปรู้ได้ยังไง?" หานเซิ่นตอบ

"ฉันไม่คิดว่าเขาจะเอาชนะได้ ฉันเคยเห็นการต่อสู้ของหกวิถีมาก่อน เขา แข็งแกร่งมากๆ ฉันยังได้ยินมาอีกว่าในการประลองศักดิ์สิทธิ์เมื่อร้อยปี ก่อน หกวิถีเกือบจะได้ที่หนึ่ง ฉันไม่คิดว่าดอลลาร์จะเอาชนะเขาได้" หวังอวี่ฮังพูด

"นั่นไม่จริงเสมอไป หกวิถีนั่นแข็งแกร่งอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ดอลลาร์เองก็ ไม่ใช่ธรรมดา นอกจากนั้นแล้วมนุษย์อย่างพวกเราก็พัฒนาเร็วกว่ามอน สเตอร์และสปิริตมาก ถ้าดอลลาร์มีทรัพยากรที่เพียงพอ มันก็มีโอกาสสูงที่ เขาจะเอาชนะหกวิถีได้" จิงจี้อู่ไม่เห็นด้วยกับหวังอวี่ฮัง

หานเซิ่นคิดว่าพวกเขามีเรื่องสำคัญจะบอกซะอีก แต่พวกเขาแค่ต้องการ จะพูดคุยกันเกี่ยวกับการต่อสู้ที่กำลังจะเกิดขึ้นเท่านั้น ดูเหมือนว่าการต่อสู้ ระหว่างเขากับหกวิถีนั้นจะดึงดูดผู้ชมจำนวนมาก

"หานเซิ่นนายคิดว่าใครจะชนะ?" หลังจากที่พูดคุยกันไปอีกสักพัก ถัง เตียวลิ่วก็หันมาถามหานเซิ่นอีกครั้ง

"แน่นอนว่าฉันคิดว่าดอลลาร์จะเป็นฝ่ายชนะ เพราะยังไงซะเขาก็เป็น มนุษย์เหมือนพวกเรา ฉันอยากให้เขาเป็นฝ่ายชนะมากกว่า" หานเซิ่นพูด

เมื่อถึงเวลาอาหาร หานเซิ่นก็ออกจากห้องประชุมโฮโลแกรม หานเหยียน แม่ของเขาและพ่อแม่ของจีเหยียนหรันก็อยู่ที่นี่ด้วย การสนทนาบนโต๊ะอาหารนั่นก็เป็นเรื่องการประลองศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกัน พวกเขาอดไม่ได้ที่จะนำเรื่องการต่อสู้ระหว่างดอลลาร์กับหกวิถีขึ้นมาพูด

"ดอลลาร์คือคนที่แข็งแกร่งที่สุดในเผ่าพันธุ์มนุษย์อย่างไม่ต้องสงสัย ถ้า เขาเอาชนะหกวิถีได้ มันก็ถือเป็นเรื่องดีเพราะมันจะเป็นแรงผลักดันให้กับ มนุษย์ทุกๆคน" จียัวเจินพูด

"ดอลลาร์สุดยอดก็จริง แต่หนูคิดว่าพี่แข็งแกร่งกว่าเขา พี่ได้เข้าร่วมการ ประลองศักดิ์สิทธิ์หรือเปล่า? ทำไมหนูไม่เห็นชื่อของพี่เลย?" หานเหยียน หันมาถามหานเซิ่น

หานเซิ่นส่ายหัวและพูด "แกนยืนประจำตัวของพี่ยังไม่ถึงระดับขั้นสุดยอด เลย และพี่ก็มีเรื่องสำคัญที่ต้องทำ พี่เลยไม่ได้ลงชื่อเข้าร่วมการประลอง ศักดิ์สิทธิ์" จียัวเจินพยักหน้าและพูด "ทำถูกแล้ว ในการประลองศักดิ์สิทธิ์มีมอน สเตอร์และสปิริตที่แข็งแกร่งมากมาย ถึงตอนนี้ลูกจะแข็งแกร่งมากๆ แต่ การพึ่งพาพลังภายนอกมากเกินไปไม่ใช่สิ่งที่ดี ตอนนี้ควรจะพัฒนาพลัง ของตัวเองให้เร็วที่สุด..."

ในตอนแรกมนุษย์ไม่ได้สนใจเกี่ยวกับการประลองศักดิ์สิทธิ์ของก็อต แซงชัวรี่เขต 4 แต่เมื่อพวกเขาเห็นว่าดอลลาร์เข้าร่วมการประลองด้วย สื่อ จำนวนมากต่างก็รายงายเกี่ยวกับการต่อสู้ระหว่างดอลลาร์และหกวิถี

เรื่องแบบนี้ไม่เคยเกิดขึ้น แม้จะหลังจากที่ข่าวเกี่ยวสารเกี่ยวกับก็อต แซงชัวรื่เขต 3 และ 4 ถูกเปิดเผยแล้วก็ตาม

ดอลลาร์มีชื่อเสียงโด่งดังเกินไป แม้แต่คนธรรมดาที่ไม่สามารถเข้าไปดูการ แข่งขันได้ก็ยังสนใจเกี่ยวกับข่าวของดอลลาร์ หลังจากที่กลับเข้าไปในก็อตแซงชัวรี่ หานเซิ่นก็ตัดสินใจเข้าไปในลาน ประลองเพื่อดูการต่อสู้ มันยังเหลืออีก 2 วันก่อนที่จะถึงรอบของเขากับหก วิถี หานเซิ่นเข้ามาก่อนก็เพื่อจะประเมินระดับความแข็งแกร่งของผู้เข้า แข่งขันคนอื่นๆ

อย่างที่คาดเอาไว้ หานเซิ่นเห็นสิ่งมีชีวิตที่แข็งแกร่งจำนวนมากในการ ประลองศักดิ์สิทธิ์ มันมีสิ่งมีชีวิตที่ทรงพลังมากมายนับไม่ถ้วนในก็อต แซงชัวรี่เขต 4

แต่ทว่าการต่อสู้ที่ดึงดูดความสนใจของหานเซิ่นที่สุดก็คือการต่อสู้ของจักร พรรดีนีอัคคีที่เป็นแม่ของสวี่มี่

เมื่อหานเซิ่นเห็นจักรพรรดินีอัคคีเข้ามาในสนามประลอง เขาก็มองไปที่คู่ ต่อสู้ของเธอ จากนั้นเขาก็เห็นว่าชื่อของอีกฝ่ายคือชูร่าหยก ในตอนแรกหานเซิ่นคิดว่ามันเป็นแค่เรื่องบังเอิญ แต่เมื่อคู่ต่อสู้ของ จักรพรรดินีอัคคีเดินเข้ามาในสนามประลอง หานเซิ่นก็ประหลาดใจ

คนๆนั้นใส่หน้ากากที่ทำมาจากหยก ซึ่งดูเรียบเหมือนเปลือกไข่ หน้ากาก นั้นไร้ซึ่งรู สำหรับปาก จมูกและดวงตา

ถึงแม้เขาจะไม่สามารถมองเห็นใบหน้าของคนๆนั้นได้ แต่พลังชีวิตที่ ออกมาจากคนๆนั้น บวกกับเขาสีม่วงที่อยู่บนหัวก็บ่งบอกว่าคนๆนั้นคือชู ร่าราชวงศ์

"ชูร่าเข้าร่วมการประลองศักดิ์สิทธิ์ได้ด้วยอย่างนั้นหรอ?" หานเซิ่น ประหลาดใจ

หานเซิ่นไม่แน่ใจว่าชูร่าหยกนี้ใช่ชูร่าหยกที่เป็นจักรพรรดินีของชูร่าคน ปัจจุบันหรือเปล่า ถ้าเป็นจักรพรรดินีของชูร่าจริงๆ มันก็จะเป็นอะไรที่ น่าสนใจมากๆ หานเซิ่นมองการต่อสู้อย่างตั้งใจ จักรพรรดินีอัคคีไม่เคยพบกับชูร่ามาก่อน ดังนั้นเธอจึงคิดว่าชูร่าหยกเป็นแค่มอนสเตอร์ขั้นสุดยอดทั่วๆไป เธอสะบัด มือและปล่อยเปลวไฟที่ดูเหมือนกับมังกรไปหาชูร่าหยก

ชูร่าหยกนั้นยืนอยู่นิ่งๆไม่ได้เคลื่อนไหวอะไร ดูเหมือนว่าเขาคิดที่จะรับการ โจมตีของจักรพรรดินีอัคคีตรงๆ และหลังจากที่มังกรไฟมอดดับไป ชูร่า หยกก็ยังคงยืนอยู่ที่เดิม โดยไม่ได้รับความเสียหายอะไร

จักรพรรดินีอัคคีดูตกใจกับสิ่งที่เห็น เธอยกแขนขึ้นมา ขณะที่มีอัญมณีแห่ง เปลวไฟลอยอยู่ในมือของเธอ

อัญมณีแห่งเปลวไฟเป็นเหมือนกับดวงอาทิตย์ที่เผาผลาญทุกสิ่งทุกอย่าง รอบๆ มันพุ่งไปหาชูร่าหยก ซึ่งไฟของมันรุนแรงถึงขนาดที่ผู้ชมบน อัฒจันทร์ยังต้องเอนตัวถอยออกมา ในที่สุดชูร่าหยกก็เริ่มเคลื่อนไหว เขายกมือขึ้นและฟันใส่อัญมณีแห่งเปลว ไฟราวกับมืด พลังที่มองไม่เห็นพุ่งออกไป และในวินาทีต่อมาอัญมณีแห่ง เปลวไฟก็ขาดเป็น 2 ท่อน

ผู้ชมทั้งหมดเงียบไปด้วยความตกตะลึง

"นั่นมัน...วิชาจำลองนภา!" บางคนอุทานออกมาอย่างช่วยไม่ได้